

[Alsing Andersen.]

få bemærkninger i fortsættelse af og i tilslutning til de bemærkninger, som blev fremsat af den højtærede stats- og udenrigsminister.

Allerførst føler jeg på den socialdemokratiske gruppes vegne en dyb menneskelig trang til at give udtryk både for vor sympati, vor bekymring og vor harme over de sidste ugers begivenheder i Ungarn. Det ungarske folk er i sandhed et af verdenshistoriens prøvede folk. Det var disse prøvelser, der førte til den folkerejsning, som vi har været vidne til, og som har kaldt på den varmeste sympati fra den aldeles overvejende del af den danske befolkning. I hele den frie verden har en lignende dybtgående og spontan følelse af sympati og harme givet sig udtryk. Det er ikke så mærkeligt, det er en fuldkommen naturlig ting, som ikke vil kunne tilbageholdes. Der er nemlig her tale om en folkerejsning i ordets sande betydning. Enhver forklaring, som fra visse sider søges givet med hensyn til, at det her skulle være reaktionære klikker eller udenlandske agenter og imperia- lister, som var på spil, er kun udtryk for undertrykkernes dårlige samvittighed. Et folk kæmper nemlig ikke en sådan desperat kamp dag efter dag mod en brutal masseindsats af oven i købet udenlandske tropper forsynet med maskingeværer, tanks og flyvemaskiner, uden at der er tale om en ægte folkerejsning mod en årelang undertrykkelse, i dette tilfælde mod den årelange kommunistiske undertrykkelse af landets nationale uafhængighed og folkets demokratiske rettigheder.

Vi er rystede over, at en kommunistisk regering, der oven i købet aldrig har haft tilslutning fra mere end et lille mindretal af det ungarske folk, griber til sådanne barbariske metoder for at knuse oppositionen blandt sine egne landsmænd. Vi føler trang til at protestere mod denne voldførelse af det ungarske folk og undertrykkelse af dets berettigede krav. Vi udtrykker vor dybe harme over, at fremmede magter, hvad enten de nu i den givne situation måtte være store eller små magter, enten ved påtrykning eller direkte ved våbenmagt, som tilfældet er her, blander sig ind i et andet folks indre forhold.

Vi hilser med tilfredshed den aktion,

De Forenede Nationer har iværksat for at standse Sovjetunionens væbnede indgreb i Ungarn og for at sikre det ungarske folks selvbestemmelsesret. Vi udtaler forhåbning om, vor oprigtige forhåbning om, i fredens interesse, at Sovjetunionen ikke vil sidde denne appel fra De Forenede Nationer overhørig. Det ungarske folk skal ikke være i tvivl om, at vi af al vor evne både i De Forenede Nationer og i andre internationale forsamlinger vil virke for det, som alle danske anser for det ungarske folks elementære ret, retten til national og demokratisk frihed.

Idet jeg så vender mig til det forslag, som den højtærede stats- og udenrigsminister i dag har fremsat i folketinget, vil jeg gerne om situationen i det mellemste østen udtale vor alvorlige beklagelse af, at magtmidler blev taget i anvendelse, uden at det skete på De Forenede Nationers vegne, og uden at der først blev gjort et alvorligt forsøg på at få sagen løst gennem De Forenede Nationer. Begivenhedernes udvikling har efter vor formening bekræftet rigtigheden af det standpunkt, som både Danmark og de andre skandinaviske lande tog til disse problemer fra begyndelsen ved at fremhæve, at De Forenede Nationer var det rette forum til at udligne modsætninger og til at løse vanskelighederne.

Nu er sagen for alvor taget op af De Forenede Nationer. Der gøres her et dristigt, men alligevel efter vor formening realistisk forsøg på at standse kamphandlinger i det pågældende område. Det er et forsøg, der stiller flere krav til De Forenede Nationers medlemmer end blot villighed til at stemme for en resolution. Det er nemlig krav om at levere soldater til en international sikringsstyrke i Suezområdet. Danmark hører til de stater, der har fået en opfordring fra De Forenede Nationer til at deltage i denne opgaves løsning.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe anser det for en selvfølgelig pligt for Danmark at følge denne opfordring, og vi kan derfor uden videre give vor tilslutning til det forslag, som den høje regering har forelagt for folketinget.

Den højtærede statsminister omtalte i sin fremsættelsestale mange af de alvorlige begivenheder, der i øjeblikket foregår i verden uden om os. Blandt dem var også